

Čís. 134.

**Zákon ze dne 11. března 1919,
jímž zřizuje se nejvyšší důchodkový soud.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Pro území československého státu mimo Slovensko zřizuje se „Nejvyšší důchodkový soud“ se sídlem v Praze.

§ 2.

Soud ten řídí přísluší prvním prezidentu nejvyššího soudu v Praze; zašlo-li by ho něco, druhému prezidentu a po tomto senátním prezidentům v pořadí jejich hodnosti.

Prezident nejvyššího soudu jmenuje z radů nejvyššího soudu v Praze tři přísedící a tři náhradníky a ministr financí z radů při ministerstvu financí rovněž tři přísedící a tři náhradníky nejvyššího důchodkového soudu.

Ministr financí jmenuje též zapisovatele nejvyššího důchodkového soudu.

§ 3.

Senáty, povolané k rozhodování trestních důchodkových věcí, složeny jsou z předsedy a čtyř členů, po dvou z radů nejvyššího soudu a z radů ministerstva financí určených a ze zapisovatele.

§ 4.

Pro obor působnosti nejvyššího soudu důchodkového a řízení před ním zůstávají všechny dosavadní zákony a nařízení v platnosti.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 6.

Provedení zákona ukládá se ministrům financí a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r. v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r. Dr. Soukup v. r.

Čís. 135.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 15. března 1919****o částečné onerositě platů členů vlády.**

Na základě § 168 zákona o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, z. ř. č. 220, se nařizuje, aby zákonem ze dne 20. prosince 1918, č. 94 Sb. z. a n., ustanovený plat předsedy vlády pouze obnosem 35.000 korun a plat ostatních členů vlády pouze obnosem 30.000 korun k poplatnému příjmu byl započítán, kdežto zbytek jest považovati za náhradu služebních výdajů.

Tím pozměňuje se částečně schema A, článku 25, prováděcího nařízení k IV. hlavě citovaného zákona o osobních daních přímých.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Stříbrný v. r.
Staněk v. r.	Dr. Hruban v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Habrman v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Soukup v. r.
Klofáč v. r.	Dr. Winter v. r.

Čís. 136.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 22. února 1919
o přeměně státní polepšovny v Košicích.**

§ 1.

Státní polepšovnu v Košicích „Allami javitö-nevelö-intezet“ přeměňuji na Komenského ústav pro výchovu opuštěné mládeže. Sídlo ústavu je v Košicích.

§ 2.

Účelem Komenského ústavu pro výchovu opuštěné mládeže je zabezpečiti výchovu té mládeže na Slovensku, která nemá rodičovské neb jiné péče, jakož i té zanedbané mládeže, jejíž rodiče nejsou s to, aby výchovu dětí úspěšně vykonávali, konečně takové mládeže, která podle rozsudku úřadu správního neb soudního odevzdána býti má výchově polepšující.

§ 3.

Do ústavu budou se přijímati chovanci od 8 do 15 let, a to:

1. opuštěné děti, bez rodičů, bez otce nebo matky,
2. děti zanedbané, a to:
 - a) na žádost rodičů,
 - b) z nařízení politického úřadu,
 - c) na základě rozsudku soudního.

Mladí provinilci budou přijímáni až do ukončeného roku osmnáctého.

Chovanci mohou býti správou ústavu přijati jen se souhlasem ministra s plnou mocí pro Slovensko.

§ 4.

Chovanci navštěvují školu obecnou a průmyslovou a budou vyučeni v řemesle, které si vyvolí. Za účelem řádné výchovy budou rozděleni v družiny, v jejichž čele bude přednosta s učitelskou kvalifikací.

§ 5.

Správu ústavu vykoná správce (ředitel), jemuž jsou přiděleni pokladník, kontrolor, jenž je zároveň i správcem veškerých budov, kancelista i jiné potřebné kancelářské osoby.